

Omgaan met zoneringen bij ruimtelijke ontwikkelingen

Vastgesteld door BenW op 20 november 2012

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. Zonerings bij ruimtelijke ontwikkelingen

- 2.1. Externe veiligheid
- 2.2. Geluidszones
- 2.3. Kabels- en leidingstroken
- 2.4. Keurzones (waterschap)
- 2.5. Luchtvaart(bakens)
- 2.6. Molenbiotoop
- 2.7. Natuurbeschermingsgebieden (zoning in ruimte)
- 2.8. Straalpaden
- 2.9. Verkeerszones
- 2.10. Zichtlijnen
- 2.11. Afstand tot geurgevoelige objecten
- 2.12. Verzuring en vermesting
- 2.13. Spuitzones
- 2.14. Onderhoudsstroken watergangen.
- 2.15 Toekomst en zonerings

3 Zonerings voor bedrijven

- 3.1. Uitgangspunten

4. Richtlijn VNG

- 4.1 Algemeen
 - 4.1.1. Categorie-indeling
 - 4.1.2. Richtafstanden
- 4.2 Verbijzonderingen
 - 4.2.1. Rustige woonwijk en rustig buitengebied
 - 4.2.2. Gemengd gebied
 - 4.2.3. Begrenzing gemengd gebied
- 4.3. Geen gemiddeld bedrijf

5. Afwijkingen richtlijn

- 5.1. Verblijfsrecreatie
- 5.2. Dagrecreatieterreinen
- 5.3. Sportterreinen

Bijlagen

- Gedeelte Keur waterschap

1. Inleiding

Bij de ruimtelijke ordening wordt vaak gebruikt gemaakt van zones, voornamelijk om te vermijden dat er binnen een bepaalde afstand activiteiten (onder andere bouw) plaatsvinden die storend zijn of soms zelfs overlast geven van of aan de bestaande activiteit.

Zoneringen kunnen gericht zijn op activiteiten in de lucht/hoogte, maar ook op de bodem en in de bodem (bijvoorbeeld drinkwatergebied). Met deze zoneringen moet rekening gehouden worden. In dit beleidsstuk wordt een aanzet gegeven voor een inventarisatie van zones/zoneringen, waarmee we in de ruimtelijke ordening rekening moeten houden. In dit stuk worden wat nadere formuleringen op papier gezet hoe we het een en ander gebruiken, zodat het voor een ieder helder wordt en er niet iedere keer discussies meer nodig zijn over de interpretatie van de zones.

2 Verschillende zoneringen toegepast in de ruimtelijke ordening

Naast de zonering rond bedrijven zijn er nog de volgende zoneringen die worden toegepast in de ruimtelijke ordening.

1. Externe veiligheid
2. Geluidszones
3. Kabels- en leidingstroken
4. Keurzones (waterschap)
5. Luchtvaart(bakens)
6. Molenbiotoop
7. Natuurbeschermingsgebieden (zonering in ruimte)
8. Straalpaden
9. Verkeerszones
10. Zichtlijnen
11. Afstand tot geurgevoelige objecten
12. Verzuring en vermesting
13. Spuitzones
14. Onderhoudsstroken watergangen.

In de meeste gevallen zit er in de bepaling van een dergelijke zonering weinig rek. Het is of een vaste afstand, of wordt bepaald door een duidelijke norm.

2.1. Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over de veiligheid ten opzichte van inrichtingen met gevaarlijke stoffen of vervoer van gevaarlijke stoffen. Voor deze veiligheid wordt gebruik gemaakt van een tweetal kernbegrippen namelijk het plaatsgebondenrisico (PR) en het groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico zorgt voor een zone waar binnen geen kwetsbare objecten gebouwd mogen worden. In Nederland heeft de overheid bepaald dat in principe nergens in Nederland iemand een groter plaatsgebonden risico mag lopen dan 1 op de 1 miljoen per jaar (10^{-6} /jaar). Dit kan een vaste afstand zijn van een gevaarlijke stof (afstand van een kleine propaantank tot een kwetsbaar object of de afstand tot een LPG-tankstation) of die afstand moet bepaald worden met een berekening (QRA) waarbij kansen en effecten op een dodelijk ongeluk bepaald worden, waarna er uiteindelijk een contour ontstaat waar op de grens de kans op een dodelijk ongeluk 1 op de 1 miljoen per jaar is, en waarbinnen dus geen kwetsbare objecten van derden gebouwd of geplaatst kunnen zijn/worden. Met de risicokaart van Nederland kan achterhaald worden of een dergelijke zone van toepassing is in het gebied waar een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt. Daarnaast is er een groepsrisico dat bekeken moet worden. Hier wordt gekeken naar het aantal mogelijke dodelijke slachtoffers in een gebied waar nog effecten met die gevaarlijke stof bij een calamiteit zijn te verwachten..Mocht dit groepsrisico bij een ruimtelijke ontwikkeling enorm veranderen, dan dient hier ook een motivatie/afweging voor gegeven te worden.

2.2. Geluidszones

Binnen de Wet Geluidhinder is sprake van verschillende geluidszones.

Wegverkeer:

Volgens de wet heeft iedere weg een geluidszone, uitgezonderd de 30 km-wegen. De wet geeft de grootte van een geluidzone van een bepaalde weg aan. Dit is afhankelijk van het soort weg, en waar die weg ligt (Op Schouwen-Duiveland betekent dit dat een onderzoeksverplichting geldt voor een gebied van 200 m. binnen of 250 m. buiten de bebouwde kom). Binnen de geluidszone van een weg zal onderzoek moeten plaatsvinden naar de geluidbelasting indien er een gevoelig object wordt gebouwd. In principe mag de geluidsbelasting op de gevel niet meer dan 48 dB (den) bedragen. Er mag dus in principe pas gebouwd worden buiten een 48 dB-contour. Hier kan gemotiveerd van afgeweken worden. De beleidsregel hiervoor is vastgelegd in de notitie "Beleid hogere waarde wegverkeerslawaaï". Daarin is vastgelegd wanneer er een afwijking van de voorkeursgrenswaarde voor wegverkeerslawaaï aangevraagd kan worden.

Industrielawaai:

De Wet geluidhinder bevat regels over industrielawaai. Afhankelijk van het omgevingstype mag dit niet meer zijn dan 40 - 50 dB(A) geluidbelasting op de gevel van een gevoelig object. Als een inrichting op een industrieterrein staat waarvoor een geluidszone is vastgesteld, mag de inrichting zoveel geluid maken waarvoor hij toestemming heeft gekregen, met als uitgangspunt dat hij op een vastgelegde 50 dB(A)-contour, gezamenlijk met alle inrichtingen binnen de geluidszone maximaal die 50 dB(A) mag produceren. De toegestane hoeveelheid geluid is dan vastgelegd in een omgevingsvergunning. Als de inrichting geen omgevingsvergunning nodig heeft, maar onder een Algemene maatregel van bestuur (AMvB) valt, staan in de AMvB de geluidsvoorschriften waar de inrichting aan moet voldoen.

2.3. Kabels en leidingstroken

In een gemeente liggen veel kabels en leidingen. De meeste verzorgen het transport tussen de hoofdleiding en tussenstations en woonhuisaansluitingen. Deze kabels en leidingen zijn dusdanig klein dat die niet opgenomen hoeven te worden in het bestemmingsplan omdat er geen bouwvrije strook omheen zit. Wel dient er, voordat er werkzaamheden plaatsvinden in de grond door de initiatiefnemer een KLIC-melding worden gedaan bij het Kadaster. Hierdoor ontvang je de bij hen bekend zijnde kabels en aansluitingen in een bepaald, aangegeven gebied. In onze gemeente zijn slechts een tweetal grote leidingen aanwezig die wel ruimtelijk relevant zijn en ruimtelijke consequenties hebben.

Aardgasleiding

Er loopt een aardgasleiding bij de Zonnemairdijk richting Stoofweg/Helleweg in de polder Dreischor. Na een tussenstation verandert hij van omvang waardoor hij niet meer ruimtelijk relevant is. Het is een gasleiding van ca. 220 mm doorsnee en maximaal 40 bar. Daarvoor is een zone aangegeven van 4 meter uit het hart van de leiding voor het plaatsgebonden risico. Kwetsbare bebouwing dient dus minimaal 4 meter uit het hart van de gasleiding gebouwd te worden.

Electriciteitskabel

Daarnaast ligt er een electriciteitskabel langs de Zeelandbrug tot aan het Groeneweegje en vandaar naar het oosten, over de Bloteweg, door de Slikken van Viane richting St. Annaland naar St. Maartensdijk. Deze leiding is een 50KV-leiding

2.4. Keurzones

Het waterschap heeft ten behoeve van het behoud van de zeeweringen beleid opgesteld waarbij het met zoneringen aangeeft wat de afstand moet zijn voor bepaalde activiteiten ten opzichte van de waterkering. De bepalingen staan vermeld in de waterschapskeur. Op de legger is aangegeven waar de begrenzing van de zones precies lopen. Binnen deze zones zijn dus beperkingen voor bepaalde activiteiten (o.a. bouwen, kappen, graven). De keurzones zijn terug te vinden op de Nedbrowser. De bepaling waar het meestal omgaat, is terug te vinden in hoofdstuk 4: Handelingen in het watersysteem, § 1 Watervergunning voor het gebruik van waterstaatswerken. De artikelen die hierbij horen zijn als bijlage toegevoegd.

2.5. Luchtvaartbakens

Op Schouwen-Duiveland staat in een weiland ten zuiden van Scharendijke een zogeheten VOR. Met de aanduiding Haamstede (VOR-HSD). Een VOR is een antenne die nodig is voor de navigatie van vliegtuigen. Om te zorgen dat de ontvangst van het signaal van de vliegtuigen goed is, mag er in de directe omgeving niet gebouwd worden. Er zijn 3 zones

aangegeven. In vrijwaringzone luchtvaartverkeer (600 m.)-1 mag niet gebouwd worden, in vrijwaringzone 2 vanaf 700 m.) maximaal 10 meter hoog en in vrijwaringzone3 vanaf 1350 m. 20 meter hoog. Binnen de zones mogen ook geen bomen geplant worden e.d. zonder een aanlegvergunning. Ook op grotere afstand van het luchtvaartbaken gelden bouwhoogtebeperkingen.

2.6. Molenbiotoop

Rond molens is een zone aangegeven om te garanderen dat de molens voldoende windvang krijgen. Rond deze molens is een beperking opgelegd voor het bouwen.

De gemeente kent in de volgende kernen molenbiotopen: Burgh (De Graanhalm, Burghseweg 53), Ellemeet ('t Hert, Weelweg 14), Scharendijke/Elkerzee (De Lelie, Kloosterweg 4), Moriaanshoofd (De Zwaan, Oude Hoofdweg 7)), Zierikzee (De Haas, Bolwerk 1 en De Hoop, Lange Nobelstraat 43), Nieuwerkerk (Nieuwerkerkse molen, Schoolstraat 36), Brouwershaven (Windlust, Slingerbos en De Haan, Noordwal 4), Dreischor (Aeolus, Molenweg 19) Oosterland (Oosterlandse molen, Molenweg 28) en Zonnemaire (De Korenbloem, Molendreef 5). Er is ontheffing mogelijk.

De regels voor een molenbiotoop zijn afhankelijk van de exacte situering. Op de website www.molenbiotoop.nl is meer informatie over dit onderwerp te vinden. Bestemmingsplannen met een molenbiotoop worden altijd voorgelegd aan stichting De Zeeuwse Molen en/of aan de molenaar.

2.7. Natuurbeschermingsgebieden

Ook de aanwezigheid van natuurbeschermingsgebieden kunnen beperkingen geven aan ruimtelijke ontwikkelingen. De meeste natuurgebieden maken ook deel uit van de Natura2000-gebieden. Doel van deze gebieden is het in standhouden van soorten en habitat. Eventuele ruimtelijke ontwikkelingen binnen dit gebied moeten getoetst worden of ze significante effecten kunnen opleveren voor de instandhoudingdoelen. Maar ook activiteiten buiten het gebied kunnen significante effecten op de instandhouding van soort of habitat opleveren en ook deze dienen daarom getoetst te worden op eventuele effecten (externe werking). In dat geval kan er een zone vastgelegd worden waar bepaalde activiteiten niet meer mogelijk zijn. De grootte van de zone is dan afhankelijk van de (dier)soort die in standgehouden moet worden. Daarnaast kan gedacht worden aan zonerings in tijd. Slechts op die momenten dat er effecten kunnen ontstaan, is de activiteit niet toegestaan, buiten deze beperking echter wel. Dat kan te maken hebben met eb en vloed of broedseizoen/geen broed seizoen, ruiperiode, vogeltrek e.d.

Wanneer er sprake is van externe werking is moeilijk eenduidig vast te leggen. Daarom moet je hier altijd serieus bij stilstaan. Uitstoot van bijvoorbeeld ammoniak uit mest kan meerdere kilometers ver consequenties hebben op habitat. Maar is het effect verstoring door geluid, dan is er al snel geen effect meer op diersoorten als de verstoring buiten de begrenzing van het natuurgebied plaatsvindt.

2.8. Straalpaden

Straalpaden worden door KPN en het ministerie van Defensie gebruikt voor het doorgeven van telefoon-, radio- en televisiesignalen. Voor een goede signaaloverdracht moet tussen de zender en ontvanger een strook worden vrijgehouden van hoogopgaande elementen, o.a. ook van windturbines. Ook rondom de straalzendermast zelf moet een zone worden vrijgehouden. De breedte van de zones varieert en moet in overleg met KPN of het ministerie van Defensie worden vastgesteld. Er is een straalverbinding tussen Goes en Zierikzee. Daartussen is dus een straalpad dat vrij moet blijven. Er is nog geen duidelijkheid of het straalpad als zodanig nog behouden dient te blijven. In het bestemmingsplan buitengebied is hier al geen rekening meer mee gehouden. Ook het ontvangstpunt in Zierikzee zou al ontmanteld zijn. Echter op dit moment is nog steeds geen bevestiging ontvangen van KPN telecomnetwerkdiensten dat hier geen rekening meer mee hoeft worden gehouden.

2.9. Verkeerszones

9a. Bebouwingsvrije stroken

Buiten het aspect geluid, dient er in verband met de veiligheid voor het verkeer ook een bepaalde afstand tussen de straat en bebouwing te liggen. In de provinciale wegenverordening is geregeld dat de afstand tussen bebouwing en de as van de dichtstbijzijnde rijstrook buiten de bebouwde kom voor provinciale wegen minimaal 40 meter

dient te zijn. Bij de overige wegen bedraagt de minimale afstand tot de as van de weg 20 meter. Hiervan kan afgeweken worden. Daarvoor dient echter wel een ontheffing aangevraagd te worden bij gedeputeerde staten van Zeeland. Binnen de bebouwde kom is deze afstand vastgelegd in het bestemmingsplan.

artikel 12 van de provinciale Wegenverordening Zeeland 2010; Bebouwingsvrije stroken.

Bebouwingsvrije stroken

1. Het is verboden langs wegen buiten de bebouwde kom bouwwerken te maken of te hebben binnen een afstand uit de as van de hoofdverkeersbaan of, indien de weg twee hoofdverkeersbanen heeft, uit de as van de dichtstbij gelegen hoofdverkeersbaan, van:
 - 40 meter voor wegen die in beheer zijn bij de provincie;
 - 20 meter voor wegen die niet in beheer zijn bij de provincie.
2. Het is verboden bestaande bouwwerken binnen de in het eerste lid bedoelde stroken te vernieuwen, te wijzigen of uit te breiden. Dit verbod geldt niet voor interne verbouwingen en vernieuwingen van ondergeschikte betekenis waardoor de bebouwde oppervlakte niet wordt vergroot

9b Waarborgingsbeleid

Om de verkeersplanologische functies van wegen voor de toekomst veilig te stellen geldt er daarnaast een waarborgingsbeleid rond de op kaart 5.8.A van het Omgevingsplan Zeeland aangegeven wegen. Ontwikkelingen binnen deze zone mogen géén afbreuk doen aan de verkeersplanologische functie van de weg. Nieuwe onomkeerbare veranderingen of (planologische) ontwikkelingen direct langs de weg en in strijd met de verkeersplanologische functie, dienen geweerd te worden. Dit betekent dat het huidige agrarische gebruik in de waarborgzone mogelijk blijft. Niet-agrarische ontwikkelingen als woningbouw, intensieve recreatie, infrastructuur (niet zijnde weginfrastructuur) en bedrijvigheid dienen nadrukkelijk uitgesloten te worden, evenals nieuwvestiging van agrarische bedrijven. Voor zover er in deze waarborgzones sprake is van natuurontwikkeling op basis van een formele begrenzing door Gedeputeerde Staten, geldt dat een dergelijke ontwikkeling met een tijdelijk karakter uitgevoerd kan worden. Indien reconstructie of aanleg van wegen op een dergelijke locatie aan de orde is dient er een afweging plaats te vinden tussen het belang van verkeer en vervoer en de tijdelijke functie natuur en landschap.

Rond wegen met een nationale en regionale stroomfunctie, gebiedsverbindende functie en gebiedsontsluitende functie geldt, aan beide zijden van de weg, een waarborgingszone van 40 meter uit de as van de weg (bij een weg met twee verkeersbanen wordt de 40 meter afgemeten vanuit de as van de meest nabij gelegen verkeersbaan). Rond wegen met doorgaande plattelandsfunctie geldt, aan beide zijden, een waarborgzone van 20 meter uit de as van de weg. Gemeenten nemen de waarborgingszones op in hun bestemmingsplannen. Op wegen met een waarborgzone van 40 meter dienen nieuwe erfontsluitingen en nieuwe wegaansluitingen of kruispunten voorkomen te worden en bestaande waar mogelijk geamoveerd volgens het vergrotingsprincipe.

(deze bepaling geldt voor de volgende wegen op Schouwen-Duiveland:

40 meter voor: Regionale stroomfunctie: N59 / N57 / N256 en Gebiedsontsluitende functie: Stoofweg (N651), Recreatieverdeelweg (N652), Delingsdijk (N653), Zuidweg, Kloosterweg, Lange Blokweg (N654), Heuvelsweg (N655).

20 meter voor: Doorgaande plattelandsfunctie: Kuijerdamseweg, , Elkerzeeseweg, Kloosterweg, Kapelleweg en Ringdijk, Dirksweg, Dapperweg en Groenhilweg, Blooisedijk, Kruisweg en Gaanderseweg, Roterijndijk, Zuiddijk, Zuiddijkweg, Weg door Dijkwater en Bredeweg, Nieuweweg en Stolpweg, Vissersweg en Rijkstraatweg.

2.10. Zichtlijnen

Daarnaast zijn er in het kader van de cultuurhistorie en de daarbij behorende behoud van het historische silhouet van Zierikzee een zichtlijnenonderzoek geweest en zijn er zichtlijnen

vastgesteld die behouden dienen te blijven. Dit onderzoek stamt uit 1981. Op kaart is ondermeer aangegeven welke zichtlijnen vanuit de aanrijroutes naar de stad gehandhaafd moeten blijven en wat dat betekent voor de hoogte van de bebouwing in de directe omgeving van Zierikzee. Valt een te realiseren bouwwerk binnen de zichtlijnen, dan kan het gebouw in feite niet gebouwd worden.

2.11. Geur

Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient ook rekening gehouden te worden met geurhinder. Een belangrijke regeling is de Wet geurhinder en veehouderij. Via die wet zijn er geurnormen en/of vaste afstanden gesteld afhankelijk van diersoort, soort huisvestingssysteem en aard van het geurgevoelige object. Met deze normering moet dan rekening gehouden worden bij het oprichten van veehouderijen in de buurt van geurgevoelige objecten of andersom.

Veehouderijen die vallen onder het Besluit landbouw moeten voldoen aan de afstanden die genoemd staan in het Besluit. Hier wordt onderscheid gemaakt tussen het soort omgeving en de afstand tot de veehouderij van 25 meter tot andere bedrijven of 50 meter bij lintbebouwing en 100 meter tot de bebouwde kom.

Dit gaat op termijn echter wijzigen.

Voor de geur afkomstig van industriële activiteiten gelden geen vaste afstanden of normen. Deze worden opgenomen in de omgevingsvergunning.

2.12. Verzuring en vermessing

Bij ruimtelijke ontwikkelingen waar stikstof vrij gaat komen, zal nog onderzoek gedaan moeten worden of de uitstoot van stikstof gevolgen heeft voor de in de direct nabij gelegen stikstofgevoelige habitats in Natura2000 gebieden. Via een berekening wordt duidelijk of de ontwikkeling (industrie of veehouderij) een dusdanig grote emissie tot gevolg zal hebben dat de kwaliteit van het habitat nadrukkelijk achteruit zal gaan.

Men is op dit moment bezig met het opstellen van een programmatische aanpak stikstof (PAS). Door allerlei beleidsbeslissingen die landelijk al genomen zijn, zal het achtergrondconcentratie voor stikstof verder teruglopen. Er komt dus ruimte voor nieuwe ontwikkelingen als de concentratie niet verder mag toenemen van het huidige niveau. Deze autonoom ontstane vrije ruimte mag dan weer ingevuld worden met nieuwe ontwikkelingen. Daarnaast is men in beeld aan het brengen via de PAS welke maatregelen genomen moeten worden om nu al bekende en extra stikstof veroorzakende ontwikkelingen mogelijk te maken. Als de PAS er is en er komt ook een Besluit niet in betekende mate (NIBM) voor stikstofconcentratie in de lucht, kan bij kleine ontwikkelingen van dit Besluit gebruik gemaakt worden om een eventuele toename van stikstof toe te staan en bij grotere ontwikkelingen zal aangetoond moeten worden dat de toename van stikstof in ieder geval niet zorgt voor een verslechtering op de stikstofgevoelige habitats waarvoor instandhoudingdoelstellingen zijn bepaald. In ieder geval zal bij de bestemmingsplanprocedure waar uitbreidingen van stikstofdepositie mogelijk is (industrie of uitbreiding/wijziging van veehouderijen), dit onderdeel altijd toegelicht moeten worden. In het Natura 2000 gebied Grevelingen en Kop van Schouwen komen dergelijke stikstof gevoelige gebieden voor.

Verder stelt de Wet ammoniak en veehouderij dat binnen 250 meter rond een daartoe aangewezen kwetsbaar gebied (natuurgebied) zich geen veehouderijen mogen vestigen. Bestaande veehouderijen in deze zone worden ernstig gekort in hun uitbreidingsmogelijkheden.

2.13. Spuitzones

De afstand tussen boomgaarden en bebouwing, inclusief de tuin, dient minimaal 50 meter te zijn, in verband met de kans op schade/overlast bij het bespuiten van het fruit. Door de wind kan anders de bestrijdingsmiddelen overwaaien op tuinen van derden.

2.14. Onderhoudsstroken

Naast watergangen dient er voldoende ruimte te zijn en te blijven om de watergang goed te kunnen onderhouden. Hiervoor is een afstand van 7 meter uit de aanzet van een leggerwater (een oppervlaktewater dat op de (waterbeheer)legger is aangegeven) nodig. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient hier dus voldoende ruimte voor gereserveerd te worden naast de desbetreffende watergangen.

2.15. Toekomst en zoneringen

Buiten de hierboven genoemde zoneringen is er een kans dat er op korte termijn ook een zoneringbepaling komt met betrekking tot het plaatsen van warmte/koude bronnen voor de toepassing van koude warmte opslag (KWO). Binnenkort willen we als gemeente een standpunt innemen of we hiervoor gaan zonereren (koude en warmte straten aangeven) en waar we dit gaan doen. KWO vindt voornamelijk bij nieuwbouw plaats. Het is dan ook niet nodig om overal deze warmte en koude straten te bepalen. Deze zonering dient er namelijk voor om interferentie tussen 2 of meer systemen in de bodem te voorkomen. Als de warmte bron van de een, dicht bij de koude bron van de ander zit, kan het rendement van het koelen en het verwarmen flink afnemen.

3. Zoneringen voor bedrijven

De lastigste zonering en waar de meeste discussies over plaatsvinden, is de zonering rond bedrijven. Deze grootte van de zonering is namelijk niet altijd dezelfde. Afhankelijk van de zwaarte van de categorie, en daarmee de potentiële milieuhinder, de specifieke omgeving en de omvang van het bedrijf is deze zone namelijk anders.

Bij deze zoneringen is de laatste richtlijn "Bedrijven en milieuzonering" van het VNG het uitgangspunt. Waar afgeweken wordt van deze richtlijn, wordt dit in deze notitie aangegeven. Daarnaast wordt geprobeerd om de gehanteerde begrippen in de richtlijn die tot verwarring kunnen leiden nog nadrukkelijker af te bakenen, waardoor deze onduidelijkheid verdwijnt.

Milieuzoneringen worden niet altijd op een zelfde wijze gehanteerd. Zo zijn de zoneringen die voortkomen uit de milieuwetgeving niet altijd één op één dezelfde als die gehanteerd worden bij de ruimtelijke ordening. Dat zorgt soms voor onduidelijkheid en verwarring. Wat moet er nu gehanteerd worden en wat niet.

Milieuzonering is er om een bepaalde garantie te bieden dat er niet onacceptabel veel gevaar, milieuhinder of overlast ontstaat voor een derde. En de garantie dat bedrijven hun activiteit kunnen uitoefenen binnen aanvaardbare voorwaarden. Het geeft dus in feite de minimaal noodzakelijke bescherming aan.

De milieuzonering vanuit de ruimtelijke ordening is gericht op een goed woon- en leefklimaat.

3.1. Uitgangspunten

Goed woon- en leefklimaat

Het uitgangspunt voor Schouwen-Duiveland is te borgen wat je hebt en te zorgen voor een goed woon- en leefklimaat en daar waar mogelijk de knelpunten die er zijn op te lossen.

Inwaartse zonering

Om het leefklimaat verder te versterken, maar de economische ontwikkelingen niet onnodig tegen te houden hanteren we het principe van inwaartse zonering bij bedrijventerreinen. Dat betekent dat bij de inrichting van een nieuw bedrijventerrein al zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de milieuzones die gehanteerd dienen te worden. De zwaardere bedrijven vinden daarom centraal of juist aan de rand een plaats, waardoor de fysieke afstand tussen hen en derden zo groot mogelijk gehouden kan worden.

(Zekerheid zittende bedrijven) Uitwaartse zonering

Aan de andere kant zorgen we dat bedrijven voldoende zekerheid houden voor een goede bedrijfsvoering. Nieuwbouw van milieugevoelige objecten kan daarom slechts plaatsvinden buiten de milieuzones van de aanwezige bedrijven.

In sommige gevallen kan er goed gemotiveerd van afgeweken worden. Zoveel mogelijk worden deze afwijkingen in deze notitie meegenomen.

4. Richtlijn VNG

4.1. Algemeen

De richtlijn van de VNG heeft als doel om hinder van inrichtingen tussen verschillende activiteiten te voorkomen. Deze richtlijn is een algemeen aanvaarde richtlijn. Het toepassen van de categorie-indeling wordt algemeen aanvaard. Ook wij maken gebruik van de door de VNG bepaalde categorie-indeling.

4.1.1. Categorie-indeling.

Niet alle inrichtingen geven evenveel hinder. Daarom wordt er aan de hand van de te verwachten hinder voor ieder soort inrichting een bepaalde categorie aangegeven. De mate van hinder wordt bepaald door geur, stof, geluid of gevaar, of een combinatie van deze hinderelementen.

De richtlijn gaat uit van 10 verschillende milieucategorieën. Deze 10 hebben we niet allemaal in onze gemeente. De belangrijkste categorieën die we hebben zijn de categorieën 1, 2, 3.1 en 3.2 en 4.1 en 4.2.

4.1.2. Richtafstanden

Elke milieucategorie wordt gekoppeld aan een bepaalde richtafstand. Als deze afstand gehanteerd wordt tussen de inrichting en een nieuwe ontwikkeling is de verwachting dat er geen hinder van wordt ondervonden.

In de richtlijn staat een tabel met de relatie tussen de richtafstand van de verschillende omgevingstypen met de milieucategorie. Deze hanteren wij ook. Er wordt gemeten van de rand van de bedrijfsbestemming (als daar activiteiten mogelijk zijn) tot aan de gevel van derden, anders vanaf de dichtstbijzijnde plaats waar activiteiten kunnen plaatsvinden tot de gevel van derden. In de meeste gevallen betekent het dat we onderstaande tabel kunnen hanteren.

Milieucategorie	Richtafstand tot rustige woonwijk en rustig buitengebied
1	10 meter
2	30 meter
3.1	50 meter
3.2	100 meter
4.1	200 meter
4.2	300 meter
5.1	500 meter

4.2. Verbijzonderingen

In het algemeen kan je met de categorie-indeling en de daarbij horende richtafstand volstaan. Alleen niet in alle gevallen is de boven aan gegeven richtafstand noodzakelijk. In sommige gevallen is er in een bepaalde omgeving/situatie sprake van veel achtergrondgeluid. Er kan dan meer geluid worden gemaakt voordat het geluid uit de inrichting hinderlijk wordt dan in een situatie waar heel weinig achtergrondgeluid is. Vandaar dat er in de richtlijn onderscheid wordt gemaakt in omgevingstypen.

4.2.1 rustige woonwijk en rustig buitengebied

De meeste gebieden op Schouwen-Duiveland behoren tot het omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied. De omschrijving van een rustige woonwijk of rustig buitengebied is: een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven of kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer.

Een vergelijkbaar omgevingstype qua aanvaardbare milieubelasting is een rustig buitengebied (eventueel inclusief verblijfsrecreatie), een stiltegebied of een natuurgebied.

4.2.2. gemengd gebied

Gebieden die meer milieuhinder gewend zijn door hun ligging worden gemengd gebied genoemd. Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd.

Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

4.2.3 Begrenzing gemengd gebied

De omschrijvingen staan keurig in de richtlijn. Er staat echter niet in hoe de begrenzing van deze gebieden bepaald worden. Daar is dan ook vaak discussie over. Daarvoor wordt in deze notitie aan aanbeveling gedaan.

Om een gemengd gebied te begrenzen langs een hoofdinfrastructuur, dient rekening gehouden te worden met de eerste woningrij langs een hoofdinfrastructuur. Wegen die voldoen aan de terminologie hoofdinfrastructuur verwerken minimaal 1000 motorvoertuigeenheden (mve) per etmaal.

Gebieden met een gemengde bestemming moeten ook daadwerkelijk als zodanig beschreven zijn in de toelichting van het betreffende bestemmingsplan. Het gebied moet een gemengd karakter hebben, waar wonen en bedrijvigheid in elkaars nabijheid voorkomen.

Een duidelijke grens afspreken is niet praktisch omdat vaak de plaatselijke situatie weer aanleiding kan zijn om af te moeten wijken. Om toch wat houvast te hebben bij de bepaling of een gebied een gemengd gebied is, is het handig om een lijst aan te leggen van de gebieden die we als gemengd gebied beschouwd hebben. Enerzijds om bij een volgende aanvraag in dat gebied op dezelfde wijze te kunnen handelen, anderzijds omdat er een beeld kan ontstaan wat gemengd gebied genoemd kan worden door de verschillende "voorbeelden" die als zodanig gefunctioneerd hebben te bekijken.

De te hanteren richtafstanden bij een gemengd gebied zijn:

Milieucategorie	Richtafstand tot gemengd gebied
1	0 meter
2	10 meter
3.1	30 meter
3.2	50 meter
4.1	100 meter
4.2	200 meter
5.1	300 meter

4.3. Geen gemiddeld modern bedrijf

De milieucategorie die gehanteerd moet worden is terug te vinden in de richtlijn. De richtafstanden gaan uit van een gemiddeld modern bedrijf. Dat betekent dat een dergelijke richtlijn niet altijd betrouwbaar is. Uit concreet onderzoek kan bijvoorbeeld duidelijk worden dat het betreffende bedrijf veel minder geluid veroorzaakt dan in de richtlijn is opgenomen. Als geluid dan de meest bepalende factor is, kan een kleinere afstand aangehouden worden tussen het bedrijf en woningen.

Het kan echter ook anders uitvallen. Mocht een onderzoek uitwijzen dat de hinderafstand groter is dan de aangegeven richtafstand, dan zou die grotere afstand gehanteerd moeten worden.

Mocht er in zo'n situatie dus nieuwbouw van woningen bij een dergelijk bedrijf plaatsvinden, dan kan dat dus betekenen dat de afstand niet altijd minimaal de richtafstand hoeft te zijn, maar ook niet maximaal die richtafstand gehanteerd moet worden. Daar zit dus rek in. En een gehouden specifiek onderzoek is waardevoller dan het hanteren van de richtafstand volgens de richtlijn van het VNG. Dus als er een specifiek onderzoek heeft plaatsgevonden waarin

aangetoond kan worden dat er geen sprake is van een gemiddeld bedrijf, kan er dus afgeweken worden van de te hanteren algemene richtafstand.

Iedere keer als een bedrijf betrokken is bij een ruimtelijke ontwikkeling (door zelf een verandering of uitbreiding, of omdat er in de buurt wat nieuws komt) kan opnieuw vastgesteld worden of het bedrijf een gemiddeld modern bedrijf is. Als dat het geval is, is de richtafstand in principe de te hanteren afstand. Maar als het bedrijf groter dan gemiddeld is, kan dit ook betekenen dat de richtafstand groter wordt. Doel is namelijk om te zorgen dat er een goed woon- en leefklimaat ontstaat en blijft bestaan. En de richtlijn, is een richtlijn. Als er goede motieven aan te dragen zijn waarom de afstand groter moet zijn, dan kan er een grotere afstand bepaald worden (aan de hand van een objectief onderzoek). Dit kan echter geen directe consequenties hebben voor bestaande gebouwen. Wel voor nieuwe te realiseren gebouwen van dat bedrijf.

Als binnen de richtafstand van een bedrijf wordt gebouwd, dan beperken we het bedrijf om "gemiddeld" te worden/blijven. Daar moeten dus hele goede redenen voor zijn. In ieder geval zal de ruimte in de vergunning of Algemene maatregel van Bestuur gerespecteerd moeten worden. Het kan niet zo zijn dat het bedrijf beperkt wordt in de mogelijkheden die het al vergund is. In ieder geval kan dit niet zondermeer. (afkoop van deze opgelegde beperking en daarna aanpassen van het vergunde).

5. Afwijkingen richtlijn VNG

5.1. Verblifsrecreatie

In veel gevallen kunnen we met de VNG-richtlijn goed uit de voeten en is er weinig aanleiding tot afwijken. Echter bij verschillende recreatieve inrichtingen is die wens er wel omdat de gehanteerde richtafstand onnodig groot is. We hebben het dan over recreatief nachtverblijf in gebouwen of in jachthavens. De afstand van een recreatie-inrichting naar een woning van derden dient volgens de richtlijn 50 meter te zijn. Deze afstand is in sommige gevallen wel goed, in andere gevallen kan het minder worden. Vandaar dat we deze omschrijving wat verbijzonderd hebben.

We maken verschil tussen slechts verblijfeenheden, gericht op het verblijf van een gezin, of kleine groep en voorzieningen die er zijn om de recreant te verpozen. Deze voorzieningen trekken mensen aan en veroorzaken mogelijk meer dan gemiddeld geluid. In dat geval is de gehanteerde richtafstand uit de richtlijn wel juist. Maar gaat het om een zomerhuisje of een ligplaats in een jachthaven, dan zal daar in de regel niet veel meer geluid vrijkomen dan in een bebouwde kom. Het hanteren van 50 meter tussen deze verblijven en woningen van derden is dan wel overdreven.

Daarom gaan we in dit geval één stap terug op de lijst van richtafstanden en hanteren we een afstand van 30 meter (één stap terug in het schema). Dit geldt overigens niet voor chalets en caravans of tenten. Door de beperkte omvang van deze verblijven wordt er veel meer buiten "geleefd". In de regel komt daar dus meer geluid vrij dan bij huisjes of jachten. Ook de afstand tussen recreatie-inrichtingen onderling hoeft niet de genoemde 50 meter te zijn, omdat beide inrichtingen meer "hinder gewend zijn" dan bij woningen het geval is. In onze gemeente is zelfs bepaald dat de inrichtingen geen onderlinge tussenafstand behoeven te hebben..

Hotels, pensions en conferentieoordn liggen vaak al in de bebouwde kom. Daarbij wordt niet meer overlast verwacht dan alleen wat verkeersaantrekkende werking. Hier is een afstand van 10 meter tussen deze inrichtingen en woningen voldoende.

Bij recreatieve bungalows op recreatieterreinen of ligplaatsen in jachthavens is de richtafstand 30 meter.

Categorie	Bepalende afstand	aspect
Kampeertreinen	50 meter	Geluid
Groepsaccommodaties	50 meter	Geluid
Bungalowterreinen	50 meter	Geluid
Bungalows op terrein	Minimaal 30 meter *	Geluid
Jachthavens	50 meter	Geluid
Ligplaatsen	Minimaal 30 meter *	Geluid
Hotels, pensions en conferentieoorden	10 meter	Geur, geluid

* Percelen waar enkel bungalows of ligplaatsen staan (geen sportvoorzieningen of algemene voorzieningen (receptie, kantine, winkeltjes, toiletgebouwen), zijn in principe te vergelijken met percelen met permanente verblijfseenheden (woningen). Er komt in principe niet veel meer geluid vandaan dan in een bebouwde kom met burens. Een afstand van 50 meter is daardoor niet noodzakelijk en 30 meter minimaal is voldoende om kans op geluidsoverlast voldoende te verkleinen.

5.2 Dagrecreatieterreinen

Naast verblijfsrecreatie heb je ook te maken met dagrecreatieterreinen. Ook bij dagrecreatieterreinen kan je grote verschillen krijgen. Dagrecreatieterreinen met gebouwen erop, kunnen dagelijks vele bezoekers trekken. Maar ook stranden zijn dagrecreatieterreinen. En ook grote velden en parken kunnen die bestemming krijgen. Dergelijke terreinen bezorgen overdag misschien wel wat geluid, maar in de avond- en nachturen hoor je daar in de regel niet veel. Ook daar kan je dan verschil maken tussen de benodigde afstanden. Ook daar kan je dan een volgende staatje maken:

Bij onbebouwde en onverlichte dagrecreatieve terreinen is de richtafstand 30 meter.

Categorie	Bepalende afstand	aspect
Onbebouwd dagrecreatief terrein	30 meter *	Geluid
Afstand tot bebouwing dagrecreatief terrein	50 meter	Geluid
Verlichte buitenruimte dagrecreatief terrein	50 meter	Geluid Licht

* 's Avonds en 's avonds wordt geluid nog eerder als overlast ervaren, omdat de omgevingsgeluiden ook afgenomen zijn en ze dus beter opvallen. Onbebouwde dagrecreatieve terreinen zijn terreinen die 's avonds nauwelijks in gebruik zijn. Aangezien de grootte van een zonering in verband met geluid vaak bepaald wordt door avond- en nachtgeluid, dat er bij een dergelijk terrein nauwelijks is, is het hanteren van een kleinere afstand van 30 meter ipv 50 meter goed te verdedigen.

5.3. Sportterreinen

Ook bij sportcomplexen dient volgens de richtlijn in feite een afstand van 50 meter gehanteerd te worden. Echter afhankelijk van de voorziening kan daar naar onze mening van afgeweken worden. Geluid en licht zijn vaak de aspecten die overlast geven.. Daarom wordt er tussen kantines en kleedruimten gewoon een afstand van 50 meter gehanteerd. In de regel wordt er slechts op zaterdag of zondag bij daglicht op het wedstrijdveld gespeeld. Trainingen echter vinden vaak 's avonds plaats en soms wordt het trainingsveld ook nog verlicht, waardoor er het hele jaar getraind kan worden. Een dergelijke verlichte buitenlocatie geeft daardoor veel meer hinder. Vandaar dat ook voor deze terreinen een afstand van 50 meter minimaal wordt gehanteerd. Overige velden/ruimten zijn minder hinder leverend. Daarvoor

kan je dan een stapje terug, dus 30 meter als minimale afstand hanteren. Om te vermijden dat velden later toch verlicht worden, terwijl er geen minimale afstand van 50 meter tussen het veld en de gevoelige bestemming ligt, dien je in het bestemmingsplan op te nemen dat enkel onverlichte velden zijn toegestaan en dat er vrijstelling verleend kan worden voor veld verlichting, als het veld en de verlichting voldoet aan bepaalde voorwaarden (minimale afstand tot bebouwing en slechts verlichting op de velden aan de hand van een goedgekeurd lichtplan).

Ook maakt het verschil uit of er bij een sportgebouw sprake is van een achterkantsituatie of een voorkantsituatie. Een achterkantsituatie levert enkel zichthinder op, maar nauwelijks geluidshinder of andere hinder. Aan de voorzijde waar de sporters naar binnen gaan, is dat heel anders. Daar komt veel meer geluid vandaan. Vandaar dat hier met de afstand tot bebouwing ook rekening gehouden kan worden. Dat ziet er dan als volgt uit:

Bij onverlichte velden en bij gevels van sportgebouwen die niet voor de toegang gebruikt worden, is de richtafstand 30 meter.

Categorie	Bepalende richtafstand	aspect
Kantines/kleedruimten	50 meter	geluid
Sportzalen/hallen	Toegang/padzijde - 50 meter	geluid
	Overige zijden – 30 meter *	geluid
Verlichte velden/sportruimten	50 meter	Geluid en licht
Onverlichte velden/ruimten	30 meter *	geluid

* Op locaties waar in de avond nauwelijks geluid vandaan komt (onverlichte wedstrijd velden of zijden van overdekte sportaccommodatie waar geen paden of toegangsdeuren aanwezig zijn) kan om de kans om geluidsoverlast te vermijden volstaan worden met een afstand van 30 meter ipv 50 meter. De zones in de richtlijn zijn gebaseerd op etmaal gebruik en moeten daardoor rekening houden met strengere geluidseisen in de avond en de nacht waardoor extra grote afstand wordt voorgeschreven.

Bijlage: **Gedeelte Keur waterschap**

Hoofdstuk 4 Handelingen in het watersysteem

§ 1 Watervergunning voor het gebruik van waterstaatswerken

Artikel 17 Watervergunning waterstaatswerken en beschermingszones

1. Het is verboden zonder vergunning van het bestuur:

- a. oppervlaktewaterlichamen te dempen, te graven, van afmetingen te veranderen, in hun onderlinge verbinding of scheiding verandering te brengen of iets te doen waardoor de door- en afvoer van water wordt belemmerd of berging wordt verminderd;
- b. werken over, in of onder een oppervlaktewaterlichaam te hebben, te leggen, aan te brengen, te veranderen of op te ruimen
- c. te spuiten met alle gewasnodende middelen binnen een afstand van 0,30 meter uit de insteek van oppervlaktewaterlichamen;
- d. in oppervlaktewaterlichamen beplantingen of materialen, dienende tot verdediging van oevers, taluds of de waterbodem te beschadigen, te vernietigen, te verplaatsen of te ontnemen;
- e. de waterstand van oppervlaktewaterlichamen op een peil te brengen of te houden, anders dan het peil dat daarvoor in het betreffende peilbesluit is opgenomen of dat normaal wordt aangehouden;
- f. werktuigen, werken, wateren, greppels, buizen of andere middelen te hebben, te leggen, aan te brengen of te wijzigen, waardoor water of andere vloeistoffen op het water van oppervlaktewaterlichamen kunnen worden gebracht en vloeistoffen op water van oppervlaktewaterlichamen te brengen, te laten afvloeien of te lozen, een en ander voor zover niet uitsluitend dienende voor de ontwatering van gronden en de afwatering van verhard oppervlak voor zover overeenkomstig het bepaalde in artikel 20 sub a.

2. Het is verboden zonder vergunning van het bestuur

- a. grondbewerkingen uit te voeren binnen een afstand van 0,30 meter uit de insteek van leggerwateren;
- b. in leggerwateren met motorvaartuigen te varen of vaartuigen te laten liggen, af te meren, te laden of te lossen;
- c. binnen 100 meter van de in- of uitstroomopening van een bemalingsinstallatie een ligplaats in te nemen met een vaartuig, dan wel te zwemmen, te duiken of indien het geen vaarweg als bedoeld in de verordening betreft met een vaartuig te varen;
- d. buitendijkse aan- en afvoergeulen van loop of richting te veranderen of iets te doen waardoor de door- en afvoer van het water wordt belemmerd.

3. Het is verboden zonder vergunning van het bestuur gebruik te maken van

onderhoudsstroken behorende bij een leggerwater door daarop, daarboven, daarover of daaronder:

- a. werkzaamheden te verrichten;
- b. werken of opgaande (hout)beplantingen te plaatsen of te behouden, uitgezonderd afrasteringen met een maximale hoogte van 1,00 meter mits deze op een afstand van 0,50 meter uit de insteek worden geplaatst;
- c. de hoogteligging van de gronden meer dan 0,25 meter beneden of boven het oorspronkelijke niveau te brengen;
- d. landbouwproducten en/of voorwerpen, materialen of stoffen op hopen te leggen of te hebben, anders dan voor zover dit voor oogstwerkzaamheden of voor het onderhoud van de leggerwateren noodzakelijk is en mits deze op een afstand van 0,50 meter uit de insteek worden geplaatst;
- e. meerjarige gewassen, met uitzondering van luzerne en graszaad, te zaaien, te planten of te hebben;

4. Het is verboden zonder vergunning van het bestuur gebruik te maken van een

waterstaatswerk, niet zijnde een oppervlaktewaterlichaam, door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:

- a. werkzaamheden te verrichten;
- b. werken of opgaande (hout)beplantingen te plaatsen of te behouden, dan wel te verwijderen;

- c. beplantingen dienende tot verdediging van waterkeringen, of andere verdedigingsmaterialen te beschadigen, te vernietigen, te verplaatsen of te ontnemen, daaronder begrepen het afsteken of op andere wijze losmaken van op de waterstaatswerken vastzittende schelpdieren, wieren en dergelijke;
- d. schelpdieren te steken of op andere wijze los te maken, te rapen of af te voeren;
- e. zagers, pieren en dergelijke te spitten /verwijderen;
- f. vistuigen te plaatsen;
- g. voorwerpen, dieren of stoffen te brengen of te hebben of te (be)houden;
- h. activiteiten te houden op andere dan daarvoor aangewezen plaatsen;
- i. buiten openbare wegen als bedoeld in artikel 4 van de Wegenwet met rij- of voertuigen, dan wel met een dier te rijden of vee te drijven;
- j. op andere wijze bemesting toe te passen dan door het bestuur is bepaald.

5. Het is verboden zonder vergunning van het bestuur in de beschermingszone van een waterkering,

- a. werkzaamheden te verrichten;
- b. werken te plaatsen of te behouden dan wel te verwijderen;
- c. beplantingen dienende tot verdediging van waterkeringen of andere verdedigingsmaterialen te beschadigen, te vernietigen, te verplaatsen of te ontnemen, daaronder begrepen het afsteken of op andere wijze losmaken van vastzittende wieren en dergelijke;
- d. schelpdieren te steken of op andere wijze los te maken, te rapen of af te voeren;
- e. zagers, pieren en dergelijke te spitten of te verwijderen;
- f. vistuigen te plaatsen.
- g. kwelbuizen te plaatsen;
- h. afgravingen met een diepte van meer dan 5 meter te verrichten, waarbij een lijn onder 1:6 getrokken uit de grens van de beschermingszone minus 50 meter wordt overschreden;
- i. boringen en seismisch onderzoek te verrichten;
- j. explosiegevaarlijk materiaal of explosiegevaarlijke inrichtingen te hebben;

6. Het is verboden zonder vergunning van het bestuur in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen, te behouden of te verwijderen.

7. Het verbod in lid 3 ten aanzien van het plaatsen of behouden van opgaande (hout)beplantingen geldt op onderhoudsstroken behorend bij de langs openbare wegen gelegen leggerwateren aan de wegzijde enkel binnen een afstand van 1 meter uit de insteek, mits de onderhoudsstrook aan de landzijde obstakelvrij is.

8. Het verbod vermeld in artikel 17 lid 5 sub a tot en met g, is niet van toepassing binnen de strook van de beschermingszone die als zodanig is aangegeven op de legger.

9. Het is verboden om zich, anders dan rechthebbende, zonder vergunning van het bestuur op een waterstaatswerk dan wel in een beschermingszone van een primaire waterkering op te houden, indien dat op een voor het publiek kenbare wijze is aangegeven.